

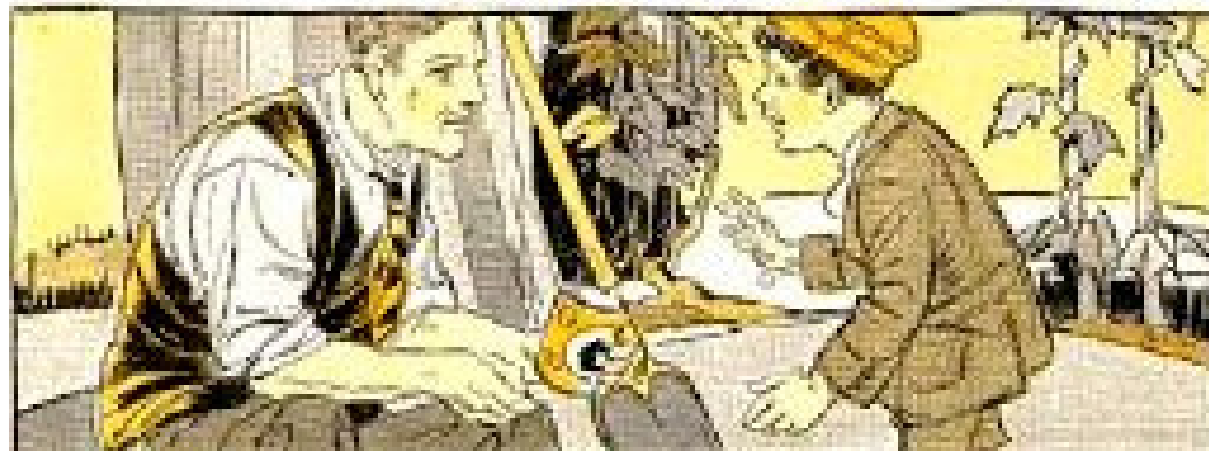
"לא" אמר "לא אתעייף מדי ולא אבקש לחזור הביתה מוקדם יותר. לא אעשה רעש ולא אפחיד את הדגים ולא אטבע בנהר או משהו כזה. בבקשה אבא, תן לי לבוא."
אבא שלו שם את התולעת האחרונה לקופסה וניקה את האת לפני שענה.

"אבל" אמר לאט "אתה צריך להבטיח."
"אני מבטיח, כן, אני מבטיח!" קרא פרנק ורץ למטבח, לוודא שבסל יש מספיק אוכל לשניהם.

תוך זמן קצר פרנק ואבא היו כבר במחצית הדרך לנהר.

"אני כבר גדול מדי כדי לדוג בחכות הילדים עם הסיכה בקצה" אמר פרנק "אני רוצה לדוג ממש. תיתן לי הפעם אחת מהחכות שלך, טוב?"

מר ג'ונס חייך אבל לא אמר כלום. הם עברו

הדג הגדול

מתוך "שעת סיפור"
אידה קו, אליס כ. גילון

"אנא, קח אותי אתך, אבא. בבקשה!"
מר ג'ונס נענע בראשו בפעם שלישית.
פרנק ידע כבר מדוע אבא מתנגד והתחיל
מראש לנמק את שלו.

מותניים של פרנק. ואז קשר קצה שני לעץ גדול ונתן לפרנק חכה ביד.
"עכשיו אתה בטוח" אמר "תוכל לדוג כמה שרק תרצה."
פרנק לא נהנה להיות קשור, אך זה היה עדיף מאשר להישאר בבית.
"ומה אם אדוג דג גדול?" שאל.
מר ג'ונס חייך "אם אתה בטוח שתפסת דג גדול, קרא לי. אבוא ואעזור לך."
הוא לקח את החכה שלו והלך במעלה הנהר. עוד לא הספיק להתמקם על הגדה כשנשמעה זעקה גדולה והוא הבין מיד שפרנק בצרה.
הוא עזב את החכה, קרא לבנו ורץ חזרה דרך שיחי החוף. מרחוק הוא ראה את פרנק מתכופף ומושך את החכה בשתי ידיו. משהו משך אותו חזק ורק החבל, שבו הילד היה

בשקט דרך השיחים אל גדת הנהר. פרנק רץ אל המים אבל אבא קרא לו אליו.
"לא אפול למים, אבא. באמת!"
"לא" ענה מר ג'ונס "אני בטוח שלא תיפול."
הוא הוציא מהסל חבל חזק וכרך אותו סביב

קשור לעץ, מנע ממנו להיגרר לתוך המים.
"החזק חזק! אני בא!" קרא.
"זה דג גדול!" צעק פרנק. לא היה לו כוח
להגיד יותר מזה.
מר ג'ונס לקח את החכה מידיו ומשך. הדג
משך חזק בחזרה. זה כנראה הדג הגדול
ביותר שבנהר.

הוא עבד הרבה זמן עד שהוציא אותו לחוף.
וכשכבר היה על החול, פרנק ואבא שלו
הסתכלו זה על זה ופרצו שניהם בצחוק אדיר.
זה היה צב, סבא של צב, הגדול ביותר שהם
ראו אי-פעם.
"אוכל לשמור אותו אצלי, אבא?" שאל פרנק.
"רק אם אמא תסכים."
פרנק הרהר על כך ואכל את ארוחת הצהריים
בשקט. כשגמר כבר את הכל, נענע בראשו.
"אמא תגיד 'לא', אני בטוח. אצטרך לסחוב
אותו חזרה לכאן, והוא כבד מדי."
הוא נאנח וגרר את הצב לקצה המים, דחף
אותו פנימה וראה בעצב איך הצב נעלם.
"חבל שהחברים שלי לא ראו אותו" אמר,
כשהלך עם אבא דרך החורשה חזרה
הביתה.